

SLOVENSKI NAROD.

Inhaja vsak dan svečer, izimā nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ugarske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četr leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četr leta 8 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr na mesec, po 30 kr. za četr leta. — Za tuge dežele toliko več, kolikor poština zača.

Za osnanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenskrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.
Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravljanje je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravljanje naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Ruski car na Dunaju.

Včerajšnji dan je brzojav svetu sporočil dva znamenita dogodka. Na jednega smo bili že pripravljeni, a drugi je pa nas presenetil. Vladar prve slovenske države, vnuč carja osvoboditelja velicega Števila balkanskih Slovanov, je prišel na Dunaj in v Carigradu je baš ta dan bruhnil bud ustanek, o katerem se ne ve, kakšne posledice bode imel. Ta dva dogodka sama na sebi nimata nobene zveze, a če si stvar malo bolje ogledamo, vendar moramo reči, da baš to utegne biti nekoliko odločilno, da sta se dogodila jeden dan.

Avstrija in Rusija sta izmej evropskih vevlastij najbolje interesirani na Balkanu. Če se ti dve državi sporazumita, pa se jako olajša naravna rešitev orientalskega vprašanja. Lahko rečemo, da je neko nasprotje med Avstrijo in Rusijo krivo, da se glede raznih vprašanj ne more doseči sporazumljenje med evropskimi vevlastimi.

Leta 1873 je bil prišel na Dunaj ded sedanjega carja Nikolaja II., Aleksander II. v sledi razstavo. Dve leti pozneje se je pa ruski car bil sešel z avstrijskim in nemškim cesarjem v Kromeriju in sklenila se je bila trocarska zveza. Ta zveza je pozneje imela precejšen upliv na tež evropske politike. Da se ni sklenila ta zveza, bi najbrž Rusiji ne bilo mogoče začeti vojne za osvobojenje balkanskih Slovanov in Avstrija ne bi bila dobila Bosne in Hercegovine. Kakor je znano, je Anglija tedaj z vsemi silami podpirala Turčijo. Še ob vojni nahajamo angleške častnike v turški vojski, ki so se bojevali proti Rusiji. Tedaj je v Angliji bila na krmilu konservativna Beaconsfieldova vlada. Ministrski predsednik, krščen žid, je bil ves vnet za Turčijo. V Franciji pa tudi tedaj ni vela Rusiji nič posebno prijazna sapa. Največji francoski listi so zagovarjali Turčijo.

Da ni Rusija bila zagotovljena, da se Avstrija ali pa Nemčija pridružita njenim nasprotnikom, ne bila bi se mogla upati začenjati vojne, posebno ker so v Avstriji tedaj mogočni faktorji celo vladili na Rusiji neprijazna poto. Madjari in Nemci so simpatizovali s Turki. Car je pa vedel, da se more zanašati na besedo cesarja Franca Josipa in se ni oziral na nemško in madjarsko kričanje.

Listek.

Žena ubitega bojevnika.

(Črtca iz leta 1848.)

(Dalje.)

IV.

Vdova vrnila se je domov do svojega daljnega bivališča.

Toda tega, zaradi kojega je šla domov, mladega častnika namreč, ni bilo več v hiši.

Vsled strategičnih premikanj, moral je iti nekoliko postaj dalje; in vdova vrnivši se domov, našla je v svojem stanovanju razen tolpe prostih vojakov samo jednega nižjega častnika, koji se je osorno zadrl nanjo z besedami: „Kaj hočete tu?“

„Gospodinja sem te hiše,“ odgovori mu žena hladno.

„Ravno prav,“ dé ji častnik, „povelje imam, da vas moram, ko pride, takoj poslati na sedno postajo.“

„Povelje? Od koga? In zakaj?“

„Od polkovnika, ki je bil pred menoj tu; on je moj poveljnik. In zakaj? Na to vam ne morem odgovoriti, to ni moja skrb!“

S tistega časa se je že marsikaj premenilo, in bili so že taki odnosa, da se je govorilo, da pride zaradi balkanskih zadev do vojne med Avstrijo in Rusijo. Tu le omenjamo razpor zaradi Bolgarije. Previdaost diplomacije in pa miroljubje vladarjev je pa odvrnilo vojno nevarnost. Nasprotje še ni po polnom poravnano, a stvar je vendar prišla v tak tek, da se vojne z Rusijo ni batí.

Kakor se je 1875 leta pred začetkom večjih zmešnjav sešel ruski car z avstrijskim vladarjem, tako se tudi sedaj shajata občasno, ko se začenjajo resni dogodki na jugu. Prihod carjev na Dunaj je v prvi vrsti le akt etikete. Car po svojem nastopu obišče evropske vladarje. Večako je pomenljivo, da je car najprej obiskal avstrijskega vladarja. Gotovo so se posvetovali svetovalci ruske krone in imeli temeljite povode, da se car najprej oglaši na Dunaju. To je dokaz, da mej Avstrijo in Rusija vzljud nasprotstvu zaradi Bolgarije voda dobro razmerje. Posebno v Berolini so malo nevoljni, da car ni poprej obiskal nemškega cesarja, s katerim je celo nekoliko v sorodu. Toda minoli so časi, ko so se Nemci mogli ponašati, da jim je zagotovljeno prijateljstvo Rusije, ko je še stari Bismarck igral ulogo poštenega mešetarja, a na način, da je zaigral rusko prijateljstvo.

V Peterburgu veda, da ima za Rusijo avstrijsko prijateljstvo večjo ceno, nego nemško. Ruska politika je še vedno obrnena v orient in ondu jej avstrijsko prijateljstvo lahko mnogo koristi. Na drugi strani je pa za Avstrijo rusko prijateljstvo tudi večje vrednosti, nego nemško, ker je Nemčija naravnost izjavila, da jej avstrijski interesi na Balkanu niso nič mari. Avstriji torej prav za prav ne kaže drugačega, kakor sporazumeti se z Rusijo. To je tem bolje potrebno, ker se vsled zaroke italijanskega kraljeviča s črnogorsko princezinjo Jeleno tudi italijanska politika bolje zasuče na rusko stran. Trodržavna zveza zgubi svoj današnji pomen.

Če tudi prihod ruskega carja na Dunaj ni političnega značaja, a vendar smo prepričani, da se bode pri njem govorilo o orientalskih stvareh, posebno ker dogodki v Carigradu in na Kreti naravnost na to silijo.

Mi ne mislimo, da se bode že na Dunaju kaj

gotovega dogovorilo, a prepričani smo, da se bode našla neka podlaga, na kateri bode mogoče urediti zamotane razmere v orientu brez velicega prelivanja krvi na način, da bode to ugajalo ruskim in avstrijskim koristim.

Turška vlada se dosedaj baš zaradi tega ni hotela odločiti, da bi kaj kristijanom dovolila, ker se zanaša na nejedinost vevlastij. Grof Goluchowski je že parkrat bil v važnih stvareh se poslužil iniciative, a njegove namere so se razbile ob nejedinosti vevlastij. Če bodo pa v Carigradu videli, da sta Rusija in Avstrija jedini, bodo popustili dosedanje svojo trmcglavost in upanje je, da se stvari kmalu povoljno urede. Zato je prihod ruskega carja na Dunaj velicega pomena za obranjenje evropskega miru.

Na drugi strani bode pa carjev prihod na Dunaj tudi kolikor toliko oslabil pomen trodržavne zvezne. Ta zveza je bila naperjena proti Rusiji in Franciji. Čim bolje bodo razmere med Avstrijo in Rusijo, tem manje važnosti bode za nas imela trodržavna zvezna. V tej zvezni je pa Nemčija igrala prvo ulogo. To je imelo slab upliv na avstrijsko notranjo politiko. Le predobro je znano, da je grof Kalnoky z ozirom na zvezo z Nemčijo se upiral politiki grofa Taaffa, ki je merila na uresničenje narodne jednakopravnosti v Avstriji. Avstrijsko nemštvje je v Nemčiji imelo vedno močno podporo. Mi avstrijski Slovani gotovo ne bodemo občalovali, če se tudi v tem oziru kaj razmere premene. Zato z veseljem pozdravljamo prihod ruskega carja na Dunaj in gojimo nado, da bode imel ugodne posledice za evropsko, zlasti za avstrijsko politiko in bode mnogo pripomogel k ugodni poravnani raznih zmešnjav v orientu.

Revolucija v Carigradu.

Razmere v Turčiji so take, da so jeli že resni državniki misliti na razpad te nekdaj tako mogočne države. Angleški ministrski predsednik lord Salisbury je že lani javno govoril o tej eventualnosti, naš minister unanjih del grof Goluchowski pa jo je še letos pretresal in se izrazil, da je verjetna in lahko mogoča.

Gospa se ni branila, temveč takoj ukazala vozniku, ki jo je bil pripeljal sem, naj jo popelje na odkazano mesto; izročivši častniku ključe svoje hiše, reče mu sarkastičnim usmehom: „Ker ste se v moji hiši nastanili, skrbite tudi za moje imenje!“

Častnik pokliče tri vojake ter jim veli, naj prisedejo na voz.

„Čemu neki,“ vpraša žena z zaničljivim ponosom.

„Da vas spremijo, gospa moja.“

„Je li to v povelji,“ vpraša žena strogo.

„To je pri nas navada,“ odgovori jej častnik in zapre za seboj duri.

Vojaki sedejo na voz z oblijem proti gospo. Žena srda obledi in ustanice se jej pobelijo lik sneg, toda molčala je in ni hotela kazati notranje razburjenosti.

Potoma se jame razgovarjati z vojaki; vsi trije so bili Poljaki — mnogo jim je pravila o predzračnih namerah in o hrabrih činih. Vojaki molče in jo z začudenjem pogledujejo; nekote so vsi se sali otrov mamiljivih ženskih besedi. Ko se pa voznik ustavi pred neko krčmo, da bi na krmil svoje konje, vprašajo jo vsi nakrat: „Kje se sedaj nahajajo madjarski polki?“ Jedva jim to pové, uskočijo vsi trije v madjarski tabor. Žena je ostala torej sama. Tudi ona bi lahko ušla, ko bi bila hotela. Ali tega ni hotela; kajti onega moža bi bila sama poiskala, ne da bi ponjo poslal. Dala se je torej odvesti na naznačeno postajo, ondu plača voznika ter ga pošlje nazaj; ta se vrne odtodi v tretjo župnijo in nihče razen njega ne more dokazati, kako je dospela žena sem. Hermína poišče polkovnika, h kojemu je bila poslana ter vstopi predenj z oblijem, na kojem ni bilo znati ni najmanjšega gneva, in ko ugleda na njegovem lepem, mladem obrazu neko neobičajno hladnost, neko zapovedujočo strogost, delala se je kot bi bila zelo presenečena, ter ga vpraša ljubezljivo: „Gospod polkovnik, vi ste hudi rame?“

Clovek bi mislil, da se žena trese ali boji, ali ona je baš v tem trenutku pričela osnovno svoje pogubnosne osvete.

„Gospa,“ reče polkovnik hladnim, a fresočim se glasom, „blagovolite mi odpustiti, da sem vas dal pripeljati, toda moja dolžnost . . .“

„Odpustite, gospod, niste me dali vi sem privesti; saj sem prišla sama prosto voljno k vam!“

Polkovnik je bil iznenaden.

Nekaj let sem so na Turškem revolucije tako rekoč na dnevnem redu. Zlaj nastanejo krvavi boji v tej provinciji, zdaj v drugi, jedenkrat v Evropi, drugikrat v Aziji. Uzrok je vedno in povod isti: razmere so nezgodne, turška uprava je ničvredna in gnila, nikjer ni nič napredka, pač pa propada gospodarstvo v posamičnih pokrajinal rapidno in pavperizem je ponekod tolik, da ljudstvu že ni obstanka. Vrh tega goje posamični, v Turčiji bivajoči narodi nacijonalne aspiracije in hrepene po narodni in politični samostojnosti.

Turčija vžilic prigovarjanju evropskih velesil ni storila nič za zboljšanje obstoječih razmer. Za dobrohotne nasvete teh velesil, katerim se zdi ohranitev integritete turške države neobhodno potrebna za evropski mir, se Turčija niti ne meni, sosebno ker je bila lani evropska intervencija glede Armenije tako klaverna in brezutpešna. Vsled tega neuspeha so evropske velesile izgubile mnogo svojega upliva in jim je sila težko, pri turški vladi kaj izposlovati, kar je potrebno za ohranitev miru. To se vidi na Kreti.

Turčija je podobna poslopju, katero se je začelo podirati. In sedaj se je začel podirati tudi temeljni zid. V senci cele države, v glavnem mestu, je nastala krvava revolucija. Dosedaj došle brzjavke ne pojasnjujejo še vzrokov ustanku, potrjujejo pa, da so carigradski Armenci zavzeli in opnenili otomansko banko in v raznih mestnih delih uprizorili krvavo klanje. Opnenili so banko, dobro vedoč, da je tudi za uspešno revolucijo pred vsemi treba denarja in jeli so delovati z najmodernejšim sredstvom, z dinamitnimi bombami, dočim je mohamedanski mob se vesel po mestu in ropal in motil, kjer je mogel.

Kolikega pomena je ta krvava epizoda, se danes še ne da presoditi. Nazori so v tem oziru kaj različni. Armenci so silno razburjeni, ker je bil odstavljen in pregnan njih dolegotui patrijarh Izmirian in ker tudi sicer le čakajo trenotka, da uprizore revolucijo in si pridobi svobodo in neodvisnost, je lahko mogoče, da so iz političnih nalogov se upali. Mogoče pa je tudi, da so otomansko banko napadli le nje upniki raznih narodnostij in da je v Carigradu tako številni mob to priliko porabil, da uprizori krvavo klanje in pri tem ropa in pleni, turška vlada pa vali vse krivo na Armence, da bi leglje proti njim postopala.

Vse to in še marsikaj drugega ni pojasnjeno, in zategadelj ni mogoče povedati, kak pomen za svetovno politiko ima carigradska revolucija. Morda jo uduši Turčija brez težav, morda pa je začetek — propada turške države, na vsak način je pa znak, da so turške razmere postale take, da jim je treba narediti konec.

W Ljubljani, 28. avgusta.

Volilno gibanje na Štajerskem. V Mariboru je te dni poročal svojim volilcem dosedanje poslanec dr. Schmiederer, ki pa ni nič posebnega povedal. Da je govoril tudi o celjski gimnaziji, to je že pri njem tako umljivo, da bi se čudili, ko bi ne bil. Pripajal je pa bil seboj dra. Derschatto. Ta je imel dolg govor, v katerem je povedal, zakaj se je osnova na nemška ludska stranka in kak namen da ima. Nemški poslanci morajo vse opazovati le

„Kaj vas ni poslat sem moj častnik, kojega sem pustil v vaši hiši?“

Gospa zarudi in pobesi oči . . . vse je bilo preračunjeno . . .

„Seveda me je poslal, a ne sem le. Razumeti mi je dal, da me boste odveli, ter me je zaklinjal, naj se skrijem na takem kraju, o kojem bo le on vedel. Opazivši pa, da ta človek pogledava name jako pomenljivo, hotela sem se izročiti rajše vaši, nego njegovi obrani.“

Polkovnik ves razburjen udari s pestjo na mizo ter kriči na ordonančnika: „Takojo pošljite po stotnika!“

Ko bi blj stotnik v tem trenotju prisoten, brez pomisla bi ga bil usmrtil. Nepokorščina, sporazumlenje zoso, kojo je imel ujeti, vse to je bil pač tehten uzrok, razburiti srd višjega, zlasti pa, ko je plameu tega gneva netila še plamteča ljubo sumnost!

Tako strast umela je ta žena uneti z nekočko besedami.

„Vi ste torej prišla sama?“ vpraša dalje polkovnik, ne več s hladnim, prisiljenim glasom, tem več strastnim.

z nemškonarodnega stoliča. Glasujejo naj za vse, kar Nemcem koristi, in proti vsemu, kar Nemcem škoduje. Z vso odločnostjo se morajo upirati vsem slovenskim zahtevam. Derschatta je celo pretil, da bodo Nemci ostavili deželni zbor, ako se nanje ne bode bolje oziralo. To je pač storil jedino zaradi tega, da je njegov govor napravil večji utis. Da bi mislili Nemci na izstop iz deželnega zbora, tega pač ne bode nikdo verjel, ki razmere pozna.

Volilno gibanje na Koroškem. Narodni Nemci v Wolfsbergu so osnovali svoj volilni odbor in postavili za kandidata državna poslanca Tschernigga in Höllingerja. Dosedanja poslanca Ottito ch in Pongratz sta izjavila, da ne kandidujeta več. Menda sta čutila, da več ne zmagata. Za beljaški okraj kmetskih občin kandidujeta nemška nacijonalca Matevž Orasch in Janez Bartmä. Nemški listi se ježe nad slovenskimi shodi. Ne le ob nedeljah, temveč tudi ob delavnikih ti Slovenci ne dajo kmetom miru. Vidi se, da gibanje koroških Slovencev Nemce silno jezi. Dosedaj bi bili radi ves svet prepričali, da na Koroškem sploh Slovencev ni, a sedaj pa svet nakrat izve, da je jedno samo nedeljo bilo jedajst slovenskih shodov. To bi vendar ne bilo mogoče, da na Koroškem ni Slovencev. Že ti shodi sami kažejo višjim krogom, da koroškim Nemcem ne smejo vsega verjeti.

Kaltenegger — Oberndorfer. Na Štajerskem nemški nacijonalci preganjajo Kalteneggerja, ki je govoril in glasoval za celjsko gimnazijo, na Dolnjem Avstrijskem so pa na protiliberalnem shodu proti liberalni stranki postavili za kandidata Oberndorferja, ki je tudi glasoval za celjsko dvojezično gimnazijo. In pri tem shodu so bili tudi nemški nacijonalci. Vidi se torej, da vsi narodni Nemci ne pripisujejo jeduake važnosti celjskemu vprašanju. Na Štajerskem je glasovanje za celjsko gimnazijo neodpušljiv greh, na Dolnjem Avstrijskem je pa glavna reč, da je kdo protisemit, in ostane vedno še dober Nemec, če tudi glasuje za kako slovensko sredojo šolo. „Tagespost“ se kar ne more potolaziti, da se najdejo Nemci, ki glasovanja o celjski gimnaziji ne smatrajo za merilo nemškega narodnega preprica.

Cehi in Nemci. V septembru se snide zopet shod mladodežnih poslancev, da se posvetuje o položaju in sklepa, kako naj postopa proti vladi. Odločno postopanje Mladočehov proti nemškim nasilstvom se občno odobrava, samo Staročehi so ne voljni, ker so Mladočehi sami vzeli v roke vodstvo vse akcije. Staročehi še nikakor ne morejo razumeti, da so politično urvi, da valed tega v tacih važnih stvareh nikakor več ne pridejo v poštev. — V plzenski trgovinski zbornici je češka večina odklonila predlog, da se odpošljata tudi dva Nemca v volilno komisijo. Mladočehski državni poslanec Hajek je v odločnem govoru naglašal, da se Čehi nikjer več ne morejo ozirati na Nemce, ko se tako zatirajo v nemških krajev češke manjnine. Nemški listi tožijo, da Čehi hočejo Nemce pregnati z rodne zemlje, kar je seveda prazna fraza, kajti Čehi hočejo samo narodno jednakopravnost v svoji deželi.

Makedonija. Torški vladni krogi se začenjajo batiti, da ne bi mohamedanci napravili kacega klanja v Makedoniji in ne dali evropski diplomaciji povoda zanimati se za makedonsko vprašanje. Veliki vezir

„Popolnem ssma, kakor vidite.“

„Ia kaj vas je napotilo k temu, da ste vendar prišla?“

„Žena sklenivši roki in pogledši vojaka s peklensko zapeljivim usmevom, dě: „Vi tega ne uganete?“

Polkovnika je popolnem omamil ta pogled. Zapeljivi usmev, ta pereč plamen velikih njenih čarobnih očij učinil je, da je takoj pozabil, da tu stoji sodnik in obtoženec. V hipcu pada na koleni pred ženo, poljubuje jej roki in ni se mogel odtrgati od krasnih in mamljivih očij.

Ko bi bil samo videl v tem trenotju na čelu smehljajoče žene ono grozno, črnkasto liso, koja je značila, kako žena, smejava se — laže!

„Najprej pa prosim,“ spregovori žena, oprostivši se voljno iz njegove roke, „da govoriva o tem, čemu in zakaj ste name hudi in zakaj ste veleli mene sem privesti, ko bi ne prišla sama.“

Častnik sede na zelo in potegnivši k sebi krasno ženo, pravi norčevaje se: „In vi ne uganete ni toli, kolikor sem imel jaz uganiti?“

(Dalje prih.)

je zaukel vsem trem makedonskim generalnim guvernerjem, da preprečijo nerede mohamedanskega prebivalstva in strogo kaznujejo krivce poslednjih neredov v Makedoniji. Sultan želi varnost življenja in imena vseh svojih podložnikov brez razločka vere in plemena in so generalni guvernerji osebno odgovorni za red. Prouzročitelje poslednjih neredov mislijo postaviti pred vojaško sodišče. Kdo ve, če ta strogi ukaz ni prišel malo prepozno. Mohamedansko prebivalstvo v Makedoniji so že razni agitatorji močno nahajskali. Državni uradniki sami so dosedaj podpirali hujšanje. Težko bude nakrat pomiriti prebivalstvo, posebno ko sliši o nemirih v drugih krajih.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 28. avgusta.

— (Imenovanje.) Pravni praktikant pri dež. sodišču v Ljubljani, g. Jurij Polenšek, je imenovan avskultantom na Kranjskem.

— (Za Triglavsko kočo na Kredarici) napis je tukajšnji kaznosek in član „Slov. plan. društva“ g. Vinko Čamernik po lastnem načrtu in brezplačno krasno marmorno spominsko ploščo. Ista je udelana v jedilnici imenovane koče v spomin nje stavbe in otvorite. V to ploščo vsekani počljeni napis se glasi: „Ta najvišji planinski dom na Slovenskem je postavilo „Slov. plan. društvo“ v četrtem letu svojega obstanka po načrtu in pod vodstvom časnega člana Jakoba Aljaža, župnika na Dovjem ter ga otvorilo dne 10. avgusta 1896. To leto so bili odborniki:“ (sledi njih imena). Ta plošča je tako krasno izdelana, da zares dela domačinu gospodu Vinko Čamerniku vso čast. Odbor „Slov. plan. društva“ stori prijetno dolžnost, ko se mu za ta velikodušni dar tudi na tem mestu najprisrečno zahvaljuje.

— (Skrivnosten vrč.) V tistem grmu, kjer sta bila skrita kovčega z dinamitem, našli so ljudje predvčerajšnjim lončem, spodaj širok, zgoraj pa tenak vrč, okrašen s priprostimi rudečimi črtami. Take vrče rabijo v nas samo laški delavci, nikdar domači. Vrč je bil gotovo last tistega dinamitarda, kateri je bil v grmi skril nevarna kovčega, iz česar se sklepa, da je bil toli iskan, a še zdaj ne zasačeni dinamitard laški delavec.

— (Nezgoda.) Šestdesetletni tesar Tomaz Volbenk iz Vnajih Goric padel je danes zjutraj z drugega nadstropja novo zgrajene Kozamernikove hiše ob Opekarški cesti ter se težko poškodoval. Prepeljali so ga na njegov dom, ker se je odločno izjavil: „V špital pa ne!“

— (Napad) Pred gostilno Mahe Činkole na Poljanah prišli so sinodi fantje Ferdo Keber, Vincenc Štrukelj, Jakob Bučar in J. Maccoratti. Keber dal je v gostilni sedežega delavca Alojzija Pavlečiča poklicati na cesto, kjer so ga gori imenovani brez vsakega povoda napadli in z nožem težko ranili. Po izpovedbi ranjenca zabodel ga je Jakob Bučar, kar pa ta odločno taki ter krivo zvrata na Kebra. Bučar izročil se je danes deželnemu sodišču. V tej gostilni unel se je že minolo nedeljo mej pivci precej bud pretep, pri katerem je bilo več ranjenih.

— (Cirkus Ermete Belley) Minuli teden je ta cirkus došpel iz Zagreba v Ljubljano. Prva predstava bo jutri, v soboto. Cirkus je zgrajen v Lattermannuovem drevoredu in pokrit z nepremičljivim chapiteauxom, tako da bodo vršile predstave lahko v vsakem vremenu. Začetek predstavi točno ob 8. uri zvečer.

— (Izpred porotnega sodišča.) Včeraj vršila se je pri tukajšnjem porotnem sodišču obravnavna proti 19 let staremu dekli Alojziji Jekovec iz Luž v kranjskem okraju zaradi hudoletstva detomora. Obtoženka služila je za deklo pri posestnici Jeri Pirnat v Gornjem Dobrem od 12 aprila letos. Bila je v drugem stanu, a prikrivala je to tako, da niso domači ničesa slutili. Dne 31. julija povila je v svoji sobici pod streho živega otroka. Gospodinja, ki je prišla k njej, rekla je, da je slabo. Ko pa je gospodinja odšla, vuela je Alojzija Jekovec otroka in ga položila v skrinjo, katero je zaklenila in ključ skrila. Gospodinja pa je sumila, da se je nekaj pripetilo in dala je torej skrinjo siloma odpreti. Našli so otroka na trebuhi ležecem pod raznou oblike, okolo vrata pa je imel ovit rob ženskega krila. Otrok je živel potem še 18 ur ter je drugi dan umrl po zdravniškem izreku zaradi tega, ker se je zadešil. Obtoženka se zagovarja, da je dal otroka v skrinjo le v svoji duševni razdraženosti in ne z namenom ga usmrtili. Tudi zagovornik g. dr. Majorjan dokazoval je, da otrok čez 18 ur pa ni umrl vsled zadušenja, temveč najbrže vsled splošne oslablosti. Porotniki zanikli so vprašanje glede detomora in Alojzija Jekovec bila je vsled tega oproščena. — Pri dragi obravnavi bil je obtožen 27letni bivši natakar Edvard Pogačnik iz Celja hudoletstva tatvine. Obtoženec, ki je bil zaradi tatvine že petkrat kaznovan, ukradel je 11. julija v Porečju ob Vrbskem jezeru raznih efektov za 112 gld. ter se potem napotil proti Ljubljani. Dne 22. julija pa je ukradel v prvem nadstropju kazinskega poslopja v Ljubljani pomožnemu uradniku J. Gorjancu bicikel,

vreden 200 gld. Z ukradenim biciklom peljal se je Pogačnik na Reko in od oadot v Trst, kjer ga je policija zasačila. Obtoženec, ki tativno priznava, bil je obsojen na pet let težke ječe, poostrene z jednim postom mesečno.

— (Politično društvo „Jednakopravnost“ v Idriji) priredi v nedeljo, dne 30. avgusta 1896, točno ob 4. uri popoludne javni shod s sledečim dnevnim redom: 1. Nagovor predsednika; 2. Porocilo gosp. deželnega poslanca; 3. Porocilo gosp. državnega poslanca; 4. Namen društva „Jednakopravnost“; 5. Slučajnosti. Shod se vrši pri ugodnem vremenu na vrtu g. Ivana Grndna, pri neugodnem vremenu pa v dvorani gosp. Mija Stravs.

— (Odbor „Gorenjskega Sokola“) vabi tem potom najljudneje svoje zunanjne člane, da se udeleže izleta na Kokrico, dne 30. avgusta t. l. Zbirališče bo omenjenega dne ob 2. uri popoludne pred „Staro pošto“, takoj potem pa odhod.

— (Klerikalni shod v Metliki) Piše se nam: „Slovenec“ prinaša v št. 194. sili pretirano poročilo o najnovejšem shodu kat. pol. društva za Dolenjsko, ki se je vršil pri nas. Da resnici v obraz posvetimo, konstatujemo, da vzlje oklicu na županstva, vzlje propovedovanju in propagandi z lece, strobenitali so klerikalci komaj petdeset udeležencev na shod, ne pa — dvesto. Posl. Schweiger govoril je o svojem deželnozborskem delovanju ter se zagovarjal, da je glasoval proti izbrisu črnomaljskega dolga, ni pa povedal, da je bil dr. Tavčar le predlagal, naj se prošnja za izbris odstopi le dež. odboru, da ta o njej poroča! Kaplan Nadrah je na dolgo in široko razklučal krščansko socijalna načela. Drugih govornikov ni bilo. Z veseljem smo opazili pri tej priliki, da Metličanov meščanov ni bilo na vzočih, izvezemši morda pet. Naveličali so se kozolčev našega bojevitega kapelana. Živeli!

— (Kmetijska podružnica v Šenčurji pri Kranni.) V odbor te podružnice so bili voljeni gg.: Aleksi Bergant, načelnik; Ivan Bugar, Ivan Gisperlin, Ivan Grajzar, Josip Kristanc, Anton Kukelj in Ivan Molj.

— (Vintgar.) Pot v slavnoznamenem Vintgarju je ta teden dodelana, pot poleg Radoine od vhoda do izboda soteske. S tem je dovršeno delo, prideto od župana gorjanskega g. Jakoba Žumra s pomočjo nekaterih domačijenikov z Bleda skoraj brez kapičala leta 1891 in nadaljevanju s podporo raznih korporacij, osobito kranjske hranilnice. Žečevalo se je v nameni odkritja te znamenitosti blejske okolice od leta 1891—1896, čez 3000 gld. Požrtvovljnost in trud g. Žumra sta pa neprečenljiva in nepovračljiva. Mož je zadovoljen, ako mu občinstvo prizna njegove zasluge s tem, da pridno obiskuje Vintgar in občudeje njega krasote. Na novi poti je posebno znamenita velika drašla, kakor jo imenujejo domačinci od pantiveka, ker vrtine v njej okroži najrobatejši kamen, kakor znan „nike“. V nedeljo dne 30. t. m. naj nikdo ne opusti, obiskati Vintgar, osčito ker je vsled deževja narasta Rudolna in je slap tako veličasten, kakor redkokdaj, pot skozi Vintgar pa jo ravno tako legoten, kakor pri lepem vremenu. Torej na svodenje v Vintgarju!

— (Utonil) je v ponedeljek 24. t. m. popoludne dijak Karol Križaj, sin uradnika Križaja v Trstu. Deček se je šel kopat pet minut od hiše št. 5 na Peškovcu pri Rovtah. Šele čez štiri ure so ga dobiti.

— (Deželnozborske volitve na Štajerskem) Slovenskim deželnozborskim kandidatom je napisal „Slov. Gospodar“ naslednje vrste: Ako hočete, da boste dne 21. septembra sijajno izvoljeni za deželne zastopnike slov. ljudstva na Štajerskem, blagovolite se tudi nekaj potruditi, pridrite v kratkem na važnejših mestih volilne shode. Naše dobro ljudstvo Vas želi slišati in videti. — Kandidat za breški, sevniki in kezjanski okraj namesto prof. dra. Medveda, kateri se je odpovedal kandidaturi, se je postavil včeraj na shodu zaupnih mož teh okrajov v Brežicah. — V Trbovljah bode v nedeljo dne 30. avgusta volilni shod, na katerem bodeta govorila drž. poslanec dr. Gregorec in deželnozborski kandidat dr. Srnec. — Isti dan bode shod v Ljutomeru, kjer bodeta govorila dr. Dečko, bivši poslanec Ljutomerskega okraja, in dc. Rosina, kandidat za ta okraj. — Dne 8. septembra bo shod v Ormožu, kjer bodeta govorila ista gospoda.

— (Dijaštvvo Slov. goric) priredi v nedeljo 30. avgusta ob 6. uri zvečer v gostilni gosp. Vautoviča v Ljutomeru veselico s sledečim vzoredom: A. 1. „Šabljanka“, K. Knitl, moški zbor. 2. Proslav (govori g. inr. Senčar). 3. „Hrvaticam“, Iv. pl. Zaje, M. V. Ortenjak, tamburaški zbor. 4. „Lahko noč“, moški zbor. 5. Slavnostni govor (govori g. phil. Oswald). 6. „Oj tiček ti moj“, moški zbor, narodna, J. Kocijančič. 7. Gledališka igra „Gluh mora biti“, burka v jednem dejanju. 8. „Bgarski napevi“, Vel. Svilin, tamburaški zbor. B. Prosta zabava. Vstopnina: sedeži: prvi dve vrsti po 50 kr., drugi po 30 kr., ostali prostori po 10 kr. Čisti prebutek na menjen je južnoštajerskemu jubilejskemu zakladu.

— (Ponesrečil) je te dni 36 let stari krčmar Andrej Noč iz Koroške Belje. Noč je bil dne 23. t. m. zjutraj odšel na Svečico in, najbrž ko je počival, padel najprej v tri metre globok propad, iz katerega je hotel splezati, pa je gotovo izpodčnil in padel v 400 m globoko, Zabukovje imenovano brezno in se ubil. Franc Rozman in Vincencij Noč sta ga tu našla mrtvega. Pri ponesrečenju je čuval njegov pes, kateri je z lajanjem privabil na lice nesreče rečena moža.

— (Občinske volitve v Jelšanah.) Že tri leta trajajo priprave za občinske volitve v Jelšanah, a razpisane še vedno niso. Prvo volilno listo je moral okr. glavarstvo razveljaviti vsled podanih, povsem opravičenih rekurzov in pritožb. Sestavila se je druga lista. Reklamacije, podane zoper to listo, so že davno rešene, rekurz se ni nobeden podal, rok, v katerem je bilo podati rekurze in reklamacije, je že davno potekel, a — volitve se še vedno ne razpišajo!

* (Na križ se je obesil) Neki Jožef Ortmann v Badeonu pri Dunaju se je naveličal življenga. Da bi njegov samomor obudil nekoliko senzacije, kar je vsled številne konkurenčne že precej težko doseči, šel je koncem promenadnega koncerta, katerega se je udeležil z velikim zanimanjem, v katero na Cerkvenem trgu in se v njej obesil na veliki križ. Redar ga je videl in vrv pravočasno odrezal.

* (Razbojniki v vlaku.) V petek počasi se je na orleanski zeleznici blizu Pariza zgodil napad na železnicu, kateri so navdai samo na ameriških tleh, v divjem zapadu. Blizu postaje Vierzon pri Teillayskem predelu so se hkrati prikazali v uradnem vagonu štirje možje. Držali so revolverje v rokah in prisili vlakovedo, da jim je odprl skrinjo, v kateri je branil s posamičnih postaj železniški centrali v Parizu postani denar. Razbojniki so skrinjo izpraznili, potem pa skočili iz vagona, kateri pa so zapri tako, da vlakoveditelj ni mogel dati začenjanja, naj se vlak ustavi. Šele v Parizu je vlakoveditelj mogel povedati, kaj se je zgodilo. Policija je koj brzojavila na vse strani. Jednega razbojnika je našla na progi ranjenega. Pri skoku iz vagona si je zlomil nogo in ni mogel zbežati. Pri sebi je imel 13 000 frankov. Duga, a razbojnika je aretovala v Vierzonu, ko se je hotel odpeljati v Pariz. Mož je obudil sum, ker je vzel vožni hstek za I. razred, dssi je bil umazan in razčapan. Pri njem je našla policija 19.000 frankov. Ostalih dveh razbojnnikov, katera imata tudi okrog 40.000 frankov pri sebi, še ni našla.

Slovenci in Slovenke! ne zábite
družbe sv. Cirila in Metoda!

Zvezanje vitezov.

Ruski car na Dunaju.

Dunaj 28. avgusta. Včeraj popoludne ob 5. uri je bil v cesarskem dvoru carju in carinji na čast slavnosten diné, katerega so se udeležili car in carinja, cesar in cesarica, nadvojvode in nadvojvodinje ter dvorni, civilni in vojaški dostojanstveniki. Cesarica in carinja ste sedeli na čelu mize, poleg carinje cesar, poleg cesarice car. Ko je prišel na mizo šampanjec, je vstal cesar in napil carju in carinji, rekoč: „Zahvaljuj se Vašima Veličanstvoma za obisk, kateri sta bila tako prijazna mi narediti, in kateri na svoje veselje zmatram kot dokaz prijateljstva, ki nas veže, pijem na zdravje Njega Veličanstva ruske carja in Nje Veličanstva ruske carinje.“ V tem ko so zazvenele čaše, je godba svirala rusko himno. Koj na to je vstal ruski car in rekel: „Zahvaljuj se Vašemu Veličanstvu za ljubezljivi vzprejem, kateri ste blagovolili nama priediti, pijem na zdravje Njega Veličanstva cesarja avstrijskega in kralja ogerskega in na zdravje Nje Veličanstva cesarice in kraljice.“ Godba je po tej napitnici svirala avstrijsko himno. Po dneju je bil „cercle“. Zvečer je bila v dvorni operi slavnostna predstava. Pela se je Massenetova opera „Manon“, kateri je sledil balet „Wiener Walzer“. Pred opero je stalno mnogoštevilno občinstvo, katero je cesarja, carja in carinjo živahno aklamiralo. Cesar je peljal carinjo, car pa nadvojvodinjo Marijo Josipino, katera je zastopala cesarico. V dvorni loži je bilo razen imenovanih še več nadvojvod in nadvojvodinj. Po drugem dejanju je dvor odšel v dvorni salon, kjer se je serviral čaj. Predstava, ki je bila sijajna, se je končala ob 10. uri. Tudi pri povratku iz opere v cesarski

dvorec je mnogobrojno občinstvo carja, cesarja in carinjo živahno pozdravljalo.

Dunaj 28. avgusta. Za danes določena velika vojaška parada na Schmelzi se je davi ob 5. uri odpovedala, ker je vso noč deževalo. Parada se bo vršila jutri zjutraj ob 8. uri. Ker se je zjutraj zjasnilo, se je car s cesarjem peljal v Lainz na lov, carinja pa je obiskala dopoludne naravoslovni muzej. Car in carinja se odpeljeta jutri dopoludne ob 11. uri.

Dunaj 28. avgusta. Minister Goluchowski je imel danes zjutraj pri cesarju daljšo avdijencijo. Popoludne bo pri Goluchowskem diné na čast ministru Lobanovu.

Celje 28. avgusta. Shod zaupnih mož je postavil kot kandidata za deželnozborski mandat brežiško sevnisko-kozjanskega okraja vitanjskega župnika Josipa Žičkarja ter izrekel pričakovanje, da slovenski poslanci ne vstopijo v deželni zbor, ako ne dobe zagotovila, da se ugodi opravičenim zahtevam slovenskega naroda.

Sarajevo 28. avgusta. Četa sedmih razbojnnikov je napadla židovskega bankirja Barucha in ga izpustila, ko je plačal 40.000 goldinarjev.

Beligrad 28. avgusta. Vse mesto je silno razburjeno. Razširjajo se vsakovrstne govorice. Zatrjuje se, da je bila razkrita zarota, v katero je razen kraljevega pobočnika Ciriča zapletenih več generalov in drugih visokih dostojanstvenikov. Nemen zarote je bil, odstraniti kralja Aleksandra in posaditi na prestol zopet razkralja Milana.

Carigrad 28. avgusta. Vsi poslaniki evropskih velesil so pri sultanu storili glede včerajnjega in predvčerajnjega klanja v Carigradu primerne korake v svrhu, da vrla energično nastopi in zavaruje javno varnost. Danes se ni zgodil noben večji izgred.

Carigrad 28. avgusta. Pri izgredih v raznih mestnih delih je bilo ubitih nad 2000 oseb, ranjenih pa jeko mnogo. V Galati so mohamedanci na jednem mestu ubili 46 Armencev, 14 Armentov pa utopili. Inozemci so se v svojih stanovanjih zbarikadirali. Strah je mej njimi velik.

Carigrad 28. avgusta. Danes se je razglasil sultanov iradé, v katerem se določajo Kreti dovoljene koncesije.

Rim 28. avgusta. Kralj Umberto neče podpisati pogodbe miru z Menelikom. Vsled tega je nastala ministrska kriza. Rudini je kralju ponudil demisijo celega ministerstva. Kralj se še ni odločil.

Milan 28. avgusta. Iz Brazilije došle brzojavke poročajo, da so s. v San Paolu primorili veliki izgredi, naperjeni zoper Italijane. Dijaki so se žgali italijansko zastavo, potem pa so ljudje napadli Italijane in mnogo iz njih ubili ter oplenili 40 laških hiš in trgovin.

London 28. avgusta. Po smrti Sansibarskega sultana je le-tega stric Said Kalid se proglašil za sultana in se s 1500 vojaki utaboril v sultanskem dvoru. Angleške vojne ladje so dvorec bombardirale. Said Kalid se je dolgo branil, a ko je bil dvorec že povsem razrašen, je bežal v poslopje nemškega konzulata. Izkreani angleški vojaki so pogasili ogenj v dvoru in razkropili Said Kalidovo vojsko. Bombardement je trajal 50 minut. Blizu 400 oseb je bilo ubitih ali zasutih.

Narodno-gospodarske stvari.

— C. kr. trgovinsko ministerstvo naznanja trgovski in obrtniški zboraci, da se leta 1897 vrši v Bruselu mejnaročna razstava, na kateri se po kažejo proizvodi umetnosti in znanosti ter obrtajo in poljedelstva vseh narodov. Pod pokroviteljstvom Nj. Veličanstva kralja Belgijcev se nahajača razstava se otvoril dne 24. aprila 1897 in traja najmanj 6 mesecev. Priglase je najpozneje do 1. oktobra 1898 pravilno podpisane in frankovane poslati izvršilnemu odboru „Bruselj, 10, Rue de Congrès“. Ravno tam se dobé za prijavo predpisani obrazci, kakor tudi natančni vzporedni razstavici. Poslati in razstaviti je predmete do 15. aprila 1897, sicer se izgubi priupstno dovoljenje in že plačano najemno za prostor.

Narodno zdravilo. Tako se smé imenovati bolesti utrujujoče mišice in živek krepčujoče, kot mazilo dobro znano „Moll-ovo francosko žganje in sol“, katero se splošno in uspešno porablja pri trganju po udih in pri drugih nasledkih prehlajenja. Cena steklenici 90 kr. Po poštnem povzetji razpoljila to mazilo vsak dan lekarnar A. MOLL, c. in kr. dvorni zagalatelj, na DUNAJU, Tuchlauben 9. V zalogah po deželi je izrecno zahtevati MOLL-ov preparat, zaznamovan z varnostno znamko in podpisom. 2 (1756—12)

Meteorologično poročilo

Avgust	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
27.	9. zvečer	734.3	13.7	sl. jug	dež	
28.	7. zjutraj	734.5	13.0	sl. sever	oblačno	42.5
	2. popol.	735.8	15.2	sl. vzhz.	oblačno	

Srednja včerajšnja temperatura 13.9°, na 3.7° pod normalom

Dunajska borba

dné 28 avgusta 1896

Skupni državni dolg v notah	101	gld	70	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101		75	
Avtirska zlata renta	128		30	
Avtirska kronska renta 4%	101		20	
Ogerska zlata renta 4%	122		30	
Ogerska kronska renta 4%	99		50	
Avtro-ugarske bančne delnice	962		—	
Kreditne delnice	366		60	
London vista	119		65	
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58		62	/
20 mark	11		73	
20 frankov	9		51	
Italijanski bankovci	44		25	
C. kr. cekini	5		64	

Dně 27. avgusta 1896.

4% državne srečke iz 1. 1854 po 250 gld.	143	gld	75	kr.
Državna srečka iz 1. 1864 po 100 gld.	189		—	
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	127		—	
Zemlj. obč. avstr. 4% zlati zast. listi	—		—	
Kreditne srečke po 100 gld.	201		40	
Ljubljanske srečke	22		75	
Rudolfove srečke po 10 gld.	22		75	
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	153		50	
Transvay-društ. velj. 170 gld. a. v.	488		50	
Papirnat. rubeli			96	

Vsem sorodnikom in znancem javljava tužnim srcem, da nam je danes umrla pet tednov stara ljubljena hčerka

Cirila.

Pogreb bude 28. t. m. ob 4. uri popoludne.

V Rajhenburgu, dné 26. avgusta 1896.

(2884)

Fr. in Fani Orožen.

Kot prodajalka

v neki **glavni tržnici večjega mesta** se takoj vzprejme zdravo, brhko, mlado dekle iz dostenje rodbine in z lepim vedenjem, ki govoriti slovenski, nemški in laški in zna dobro računati. Prednost imajo take, ki so že bile v kakih prodajalnicah. Stanovanje in hrana v hiši. Plača po dogovoru. Ponudbe, pisane v 2 izmej omenjenih jezikov s fotografijo in spričevali naj se pošiljajo upravnemu "Slov. Naroda" pod naslovom „**Prodajalka**“. (287-1)

!! Nečuveno !!

Nekdar več v življenju se ne ponudi redka prilika, za **samo 2 gld.** dobiti nastopne prekrasne in jako koštne stvari. 40 komadov za **samo 2 gld.**

1 prima ura, skrajno elegantna in lepo pozlačena, z lepo veržico in dobro idoča, za kar se jamiči jedno leto; 1 fina damska zapestnica, pariško double zlato; 1 skrajno elegantna pariška damska broša najnovejše faone; 1 krasna pristnosvilnata moška kravata; 1 krasna kravatna igla z umetnimi briljanti; 3 jako elegantni naprsni gumbi, double zlato, z umetnimi briljanti; 2 mehanična manšetna gumba, double zlato, s patentno zaponko; 2 krasna gumba za kolar, double zlato; 1 jako eleganten moški prstan z tako lepim kamnom; 6 skrajno finih, pristnosbarvenih ročev; 1 krasno žepno zrcalo s finim brušenim stekлом; 10 F. angleških pismenih papirjev; 10 F. angleških kuvertov.

Vseh teh omenjenih 40 krasnih nakitnih komadov z uro vred velja odsljej le gld. 2. Dobivajo se, dokler je kaj zaloge, po poštnem povzetju od zaloge ur.

F. WINDISCH št. 6 Krakovo (Galicija).

Neugajajoče se takoj vzame nazaj.

Lekarna Trnkóczy, Dunaj, V.

Doktor pl. Trnkóczy-ja kapljice za želodec

krepčajoče, sliz razvajajoče, odpenjajoče, čistijoče in slast vzbujajoče.
1 steklenica 20 kr., 6 steklenic 1 gld., 3 tučate 4 gld. 80 kr. (2888-1)

Doktor pl. Trnkóczy-ja odvajjalne (čistilne) krogljice.

1 škatljica 21 kr., 1 zavitek 1 gld. 5 kr., 5 zavitkov 4 gld. 75 kr.

Prodaja in razpoljila na več strani in vsakdanjo poravnano pošito

Lekarna Trnkóczy

pri rotovžu zraven mestne hranilnice v Ljubljani.

Lekarna Trnkóczy v Gradci.

Izdelovatelj papirnih vrečic.

Josip Petrič v Ljubljani

naznanjam uljudno, da sem se preselil

v Kolodvorske ulice št. 22.

Priporočam č. gg. trgovcem svojo novo urejeno

izdelovalnico za papirne vrečice

iz najokusnejšega in najboljšega papirja po najnižjih cenah. — Ob jednem priporočam svojo

bogato zalogu vsakovrstnega papirja

po tovarniških cenah.

(2876-2)

Vzoreci na zahtevo prosti.

Tovarniška zaloga papirja.

Postrežba eksaktna in kulturna.

Karola Wolf-a restitucijski fluid.

(Izvleček iz izvrstnih gorskih zeljišč).

Mnogo preskušeno **osveževalno in okrepečevalno sredstvo po težkih naporih, trajnih ježah** itd. — Najbolje se je obnesel pri vseh vnanjih boleznih, kakor: protinu, revmatičnem otrpuenju, zvitju in pretegujužil itd.

Cena steklenici 1 gld. 25 kr.

Contra: Premovano.

Dobiva se v vsaki lekarni. Glavna zaloga pri jedinem izdelovalcu.

K. Wolf-u, lekarju v Vipavi, Kranjsko.

Pazi naj se na varstveno znamko. — Razpoljila se vsak dan po pošti.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Spominjajte se dijaške in ljudske kuhinje pri igrah in stavah, pri svečanostih in oporokah, kakor tudi pri nepričakovanih dobitkih.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnice.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1896.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhaljni časi označeni so z **zadnjeevropskim časom**. (1705-197)

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 12. uri 5 min. po noči osoobi viak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzenfeste, Ljubno, čea Selthal v Ausses, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Inomost, Steyr, Linc, Dunaj via Amstetten. — Ob 6. uri 15 min. zjutraj mešani viak v Kočevje, Novo mesto.

— Ob 7. uri 10 min. osojni viak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzenfeste, Ljubno, Dunaj čea Selthal v Solnograd, Steyr, Linc, Gmunden, Ischl, Budjevice, Pisenj, Marijine vare, Heb, Francoske vare, Karlovske vare, Prago, Lipšic, Židovske Bled, — Ob 12. uri 55 min. dopolnove osojni viak v Kočevje, Novo mesto. — Ob 13. uri 50 min. zjutraj mešani viak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzenfeste, Ljubno, Dunaj čea Selthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Inomost, Steyr, Gmunden, Ischl, Ausses, Ljubna, Celovec, Pontabla, Trbiž. — Ob 14. uri 55 min. osojni viak v Kočevje, Novo mesto. — Ob 15. uri 35 min. zjutraj mešani viak v Dunaj, Ljubna, Selthal, Beljak, Celovec, Franzenfeste, Pontabla, Trbiž. — Ob 16. uri 55 min. zjutraj mešani viak v Dunaj via Amstetten, Lipšic, Prago, Francovih varov, Karlovičih varov, Heb, Marijinih varov, Planja, Budjevic, Solnograd, Linc, Steyr, Parisa, Geneva, Črniha, Bregencija, Inomost, Zella na Jeseru, Lend-Gastein, Ljubna, Celovec, Pontabla, Trbiž. — Ob 17. uri 33 min. popoludne mešani viak v Kočevje, Novo mesto. — Ob 18. uri 55 min. osojni viak v Dunaj, Ljubna, Selthal, Beljak, Celovec, Franzenfeste, Pontabla, Trbiž. — Ob 19. uri 35 min. zjutraj mešani viak v Kočevje, Novo mesto. — Ob 20. uri 5 min. zjutraj osojni viak v Dunaj preko Amstettena, Lipšic, Prago, Francovih varov, Karlovičih varov, Heb, Marijinih varov, Planja, Budjevic, Solnograd, Ljubna, Beljak, Celovec, Pontabla, Trbiž. — Vrhnu tega ob 10. uri 25 min. zjutraj osojni viak v Dunaj (iz prasnikov).

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.) iz Kamnika.

Ob 7. uri 25 min. zjutraj, ob 8. uri 5 min. popoludne, ob 9. uri 60 min. zjutraj, ob 10. uri 26 min. zjutraj. (Poslednji viak je ob nedeljah in prasnikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.) iz Kamnika.

Ob 6. uri 55 min. zjutraj, ob 7. uri 15 min. dopolnove, ob 8. uri 20 min. zjutraj, ob 9. uri 55 min. zjutraj. (Poslednji viak je ob nedeljah in prasnikih.)

Zaradi slabega zdravja dam v najem

prodajalnico

vso prodajalniško pripravo, mešano blago in dobro upeljano trgovino klepljanih čipk (špic) v Idriji h. št. 280.

(2866-4)

Fr. Žust.

Sadje za mošt

hruške in jabolke, kupuje po najvišjih cenah

Anton Sirninger (2879-1)

graščak in posestnik drevesnice v Kiliu (Niž. Avstr.).

Ponudbe se izprosijo v nemškem jeziku.